

ει γος ιως τετραπλάσιον αύγεραφεν η σιδι-
 μεθες. αλλα δι αυ πο και ἔτεσε ποιαντα
 σωμάτια. πάσι γα ας είπειν ἐκτινθαται ποιη
 ποιουντος μεθύματος. πάλιν τη μηθ' ἀμεροι,
 μιαν σωμάτια, γραμμην δέ θυ. και γα δηλω
 οῦντις ἀπέτητι, και κατ' τὸ πέρας εἰς ἕτερον.
 ἔπ, γραμμην προστιθεντα, ου ποιησιν μεζών
 την ὅλων. τα γαδ' ἀμερην ποιηθεντα, ποιη
 ση μεζών τὸ περιτεχνον εὶς ουντιν ἀμερον
 μηδὲν γινεθει σωμάτιον, ηδη τὸ πλειον ἔχει
 ἀπαν τὸ σωμάτιον. ἀπαντο δε γραμμην παρεχ
 την ἀπομον σωματικον ειν γραμμην ἀτο
 μον. ἔπι, ει ἀπαντο γραμμην φει της ατόμου
 και εις ἵσα και αυτα διαρειται, και μη ει
 περιστον ατόμων και ὄλων πενταν. οὐσε α διαμ
 ρετος η ἀτομος. ὁμοιως η και ει διχη τέμνη
 ται. πάλιν γα η ει διχη πενταν. ει δε διχη μη
 μη πάλιν τέμνεται, αλλα η ει διχη αρπιστον, πλιν
 δε διχη διερευνθειν και ουσε σωματιν τέ
 μνειν, διαφεντηται και ουταις η ἀτομος, ουται
 ει διχη αρπιστον εις αιστα διαρρηται. πάλιν ει τὸ
 κακινηρεύον ειν ωχονια πενταν την ὄλων ει
 τη μηδιση την κρύσταν κακινηρεύεται, και ει τη
 ἐλατην ελαπον η τη κάμισθα. οὐσε ει μη πε
 τεπιστον σύγκειται την ατόμων το μηκος, αιγυ
 φεντηται η μεσον ποιη την ατόμων, ει δη ειν
 τη μηδιση χρόνω την μηδισην δεισιν οὐσεις γα D
 η τη χρόνος η γραμμην την μηδισηται, οὐσε χ
 ρεμιαν την συγκειμενην την μηδισηται εις ἵσα
 και αιστα, ουδε' οὐσεις την χρόνος την μηδι
 σηται, η εισται ἀπομον γραμμην. τα δε τη
 μηδιση λόγου δει, κακηνηρη ελέγθη, το παν πε
 παιται ποιειν εις αμερον. ἔπι ἀπαντο μη
 απειρος διο γραμμην περιτα. γραμμην γα δηλω
 ση τουτων. η δε ατομος, ου απειρος. οὐσε ει
 περισσος. διαφεντη αρχη. το γα πέρας αλλοι και
 ου πέρας εις την επιστης περιτηρεται περι
 σμένη γραμμην παρει τωτα. ἔπι ει ει από
 τη γραμμην στημην ειση. ει μη γα καλιστε
 μόνιν ισταφει γραμμην, ειτα στημην ει δη πλει
 οις, διαφεντη η γραμμην. ει μη ουση ει τη ατόμω
 μη εισυπάρχει στημην, ουδε' ολως ει γραμμην
 ειση. αι γα αλλαγη την ατόμων. ἔπι, ει μη
 θει την στημην ειση μεταξιν η γραμμην ει δη
 μεταξιν, αφα γραμμην ει απασιν η, πλειον
 στημην, ει ειση ατομος. ἔπ, η χ απαση ειση
 γραμμην τετράγρων ειση γα μηκος και πλά
 τος ουσε διεμπετον επει το μη, το δε π. ει δε το

F ειση γραμμην γραμμην γεδη και
 ειφαρμοση, ουδει γένεται μεζών το πλάτος.
 ει δε τη γραμμην, και στημην εισυπάρχεται.
 ουδει αι αι στημην, πλειον κατέχεται πόπο
 ουσε ει αι ποιη μεροδος. ἔπι, ει απαντα
 απειροι παντος, η ολου, η τη πινος, η ολου
 πινος. η δε στημην αιμηρης ολως απλοτο. ηδε
 δε ολου απλομηρου, αιμηρη ειν η. ει
 γαρ η δει, η διερευν μη δει, ει αι ολου ολως
 επιστηται. ει δε αιμηρη δει τη αιμησως, την αιτον